

Usko lahja Ylösnousseelta

Luuk. 24:13-35

13. Samana päivänä oli kaksi opetuslasta matkalla Emmaus-nimiseen kylään, joka on kuudenkymmenen stadionmitan päässä Jerusalemissa.

14. He puhelivat keskenään kaikesta siitä, mitä oli tapahtunut.

15. Kun he siinä keskustelivat ja pohdiskelivat, **Jeesus itse lähestyi heitä ja kulki heidän kanssaan.**

16. Mutta heidän silmänsä olivat kuin soikaistut, niin etteivät he tunteneet häntä.

17. Hän kysyi heiltä: "Mistä te siinä kävellessänne puhelette?" He pysähtyivät **murheellisina,**

18. ja toinen heistä, nimeltään Kleopas, vastasi hänelle: "Oletko sinä Jerusalemissa ainoa muukalainen, joka ei tiedä, mitä siellä on näinä päivinä tapahtunut?"

19. Hän kysyi heiltä: "Mitä sitten?" He vastasivat: "Sitä, mitä tapahtui **Jeesus Nasaretilaiselle, joka oli profeetta, voimallinen teoissa ja sanoissa Jumalan ja koko kansan edessä.**

20. Meidän ylipappimme ja hallitusmiehemme luovuttivat hänet tuomittavaksi kuolemaan ja ristiinnaulitsivat hänet.

21. Mutta **me toivoimme, että hän olisi se, joka lunastaa Israelin.** Kaiken tämän lisäksi tänään on jo kolmas päivä siitä, kun se tapahtui,

22. Ovatpa vielä muutamat naiset joukostamme saattaneet meidät hämmennyksiin. He kävivät varhain aamulla haudalla

23. mutta eivät löytäneet hänen ruumistaan. Kun he palasivat, he kertoivat nähneensä enkelinäyn. **Enkelit olivat sanoneet hänen elävän.**

24. Jotkut niistä, jotka olivat meidän kanssamme, lähtivät haudalle ja huomasivat

asian olevan juuri niin kuin naiset olivat sanoneet, mutta Jeesusta he eivät nähneet."

25. Silloin Jeesus sanoi heille: "Voi teitä ymmärtämättömiä! Kuinka **hitaita** te olettekaan sydämessänne **uskomaan** kaikkea sitä, **mitä profeetat ovat puhuneet.**

26. **Eikö Kristuksen pitänyt juuri näin kärsiä ja sitten mennä kirkkauteensa?"**

27. Ja alkaen Mooseksesta ja kaikista profeetoista hän selitti heille, mitä kaikissa kirjoituksissa oli hänestä sanottu.

28. Kun he lähestyivät kylää, jonne olivat matkalla, Jeesus oli kulkevinaan edemmäksi,

29. mutta miehet pidättelivät häntä sanoen: "**Jää meidän luoksemme, sillä kohta on ilta ja päivä on jo päättymässä.**" Niin hän meni sisään ja jäi heidän luokseen.

30. Kun hän oli aterialla heidän kanssaan, hän **otti leivän, siunasi, mursi ja antoi sen heille.**

31. Silloin heidän silmänsä aukenivat ja he tunsivat Jeesuksen. Mutta hän katosi heidän näkyvistään.

32. He sanoivat toisilleen: "Eikö meidän **sydämemme ollutkin palava, kun hän puhui meille tiellä ja avasi meille Kirjoitukset?"**

33. Saman tien he nousivat ja palasivat Jerusalemiin. He tapasivat koolla ne yksitoista ja muut, jotka olivat heidän kanssaan.

34. Nämä sanoivat: "**Herra on todella noussut ylös, ja hän on ilmestynyt Simonille!**"

35. He puolestaan kertoivat, mitä tiellä oli tapahtunut ja miten he olivat tunteneet Jeesuksen, kun hän mursi leivän.

Rukous ja usko

"Miksi Herra ei vastaa heti rukouksiimme? Miten saisimme enemmän uskoa?"

Nämä kaksi kysymystä esitti tyttäreni Japanissa työskennellessämme, kuultuaan, että eräs mielenterveysongelmissa paininut nuori mies oli juuri tehnyt itsemurhan. Mies oli ahdistuksessaan edellisenä päivänä huutanut avukseen Jeesusta, pyytänyt Herraa avaamaan hänen silmänsä, tunnustanut syntinsä ja saanut synninpäästön.

Hänen puolestaan olimme rukoilleet ja saimme näin yllättävän ja surullisen vastauksen. Olimme pyytäneet hänelle paranemista ja pelastusta, mutta Herra ottikin hänet eteensä. Uskon, että hänelle kuolema oli Jeesuksen veren armosta kuitenkin pääsy Isän luokse vapaaksi tämän ajan tuskista. Hän sai nähdä kuka ja millainen on se Herra, jota hädässään avuksi huutanut. Jeesus on armollinen, laupias ja antaa synnit anteeksi. Jeesus tulee niin alas, että heikoinkin saa tulla hänen luokseen. Hän ei heitä pois ketään, joka tulee hänen luokseen. *"Jokainen, joka huutaa avukseen Herran nimeä pelastuu?"* Tähän lupaukseen tartuimme tuossa tilanteessa.

Silti kysymys "Miksi vastaus oli tuollainen, kun pyysimme paranemista ja pelastusta?" jäin meitä vaivaamaan. Eikö synninpäästön sanan olisi pitänyt vapauttaa mies myös psyykkisestä ahdistuksestaan. Niin ei kuitenkaan tapahtunut. Oliko Herran vastaus kuitenkin se, että armosta hän pääsi heti Herran luo ja sai täydellisen vapautuksen sairaudesta ja pelastuksen armona ikuisen kirkkauden? Jos niin oli, niin vastaus oli nopea ja täydellinen, mutta aivan toisella lailla kuin me olimme rukoillesamme ajatelleet tai odottaneet.

Herra tietää

Herra siis kyllä heti kuulee, mitä uskossa rukoillen pyydämme, mutta vastaus voi olla hyvinkin yllättävä. Herra tietää paremmin kuin me, mikä on todellista parasta ja mikä syvimmin kirkastaa Hänen ihmeellistä armoaan. Herra sallii myös todella raskaita iskuja, voidakseen niiden kautta antaa meille sellaisia siunauksia, joita emme edes osanneet pyytää. Herra sallii, Herra tekee, Herra ymmärtää ja kaikessa tässä hän on pyhä rakkaus. Hän on armollinen ja saamme jäädä hänen suuriin käsiinsä: *Hänelle, joka voi tehdä monin verroin enemmän kuin kaikki, mitä me anomme tai ymmärrämme, sen voiman mukaan, joka meissä vaikuttaa, hänelle kunnia seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja iankaikkisesti! Amen.* (Ef. 3:20-21)

Lisää meille uskoa

Jälkimmäinen kysymys oli myös Jeesuksen opetuslasten sydämessä, kun he pyysivät: *"Herra, lisää meille uskoa!"* Vastauksessaan Jeesus osoittaa, ettei uskon määrä ole olennainen kysymys vaan se, että usko on elävää. Se taas viittaa siihen, millainen on suhteemme Jeesukseen. Onko se elävää ja henkilökohtaista Herran tuntemista ja häneen luottamista, vai vain joukko totena pitämiämme oppilauseita.

Uskossa on kysymys siitä, että Herra Jeesus puhuu meille, meidän älyllemme, omalletunnollemme ja tahdollemme. Usko on vastaus Herran puheeseen. Usko ei siis ole meissä oleva jonkinlainen ominaisuus, jota voisi olla joko enemmän tai vähemmän. Usko on luottamusta Herran sanassa annettuun lupaukseen sen perusteella, että tiedämme, kuka ja millainen Henkilö antaa meille lupauksensa. Tämä luottamus taas nousee siitä, kun olemme aiemmin nähneet Hänen pitävän lupauksensa:

Myrskyn keskellä Herran enkeli puhui Paavalille näin: *'Älä pelkää, Paavali. Sinun on mentävä keisarin eteen, ja Jumala on lahjoittanut sinulle kaikki, jotka purjehtivat kanssasi.'* Olkaa siis rohkealla mielellä, miehet! Minulla on sellainen usko Jumalaan, että tapahtuu niin kuin minulle on puhuttu. (Ap.t. 27:24-25)

Usko ei ole siis jonkinmoista itsensä petkuttamista pitämään totena sellaista, mikä on kuitenkin valhetta. Esimerkiksi kauniit puheet iankaikkisesta elämästä hautajai-

sisä, etteivät ihmiset surisi liikaa, vaikka vainaja on elänyt koko elämänsä ateistina tai syntielämässä siitä parannusta tekemättä, voivat olla järkyttävää valhetta.

Usko lepää lupauksen varassa

Aito kristitty uskoo elävän Jumalan sanan lupaukseen silloinkin, kun kaikki näkyvät tosiasiat puhuvat sitä vastaan.

- Herra lupaa elämää, iankaikkista elämää, mutta me näemme vain kuolemaa.
- Herra lupaa iloa, iankaikkista iloa, mutta me koemme vain surua.
- Herra lupaa voittoa, mutta me koemme vain menetystä ja tappiota.

Kristitty uskoo kuitenkin vastoin murhettaan ja kokemustaan, koska lupaus on Jumalan itsensä antama.

Jumala on itse osoittanut Jeesuksessa, historiassa, ajassa ja paikassa, että lupaukset eivät ole katteettomia sanoja, vaan niiden mukaisesti on jo tapahtunut ja ne tulevat toteutumaan meidänkin kohdallamme. Lupauksen takeena on Jeesuksen kuolema Golgatan ristillä meidän syntiemme sijaissovittajana, hänen ruumiillinen ylösnousemuksensa haudasta ja astumisensa taivaaseen Isän oikealle puolelle.

Mitkä lupaukset?

Millaisia lupauksia meille on sitten annettu?

Ensinnäkin sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi, kun ne rehellisesti tunnustat ja pyydät niitä anteeksi. Lupaus perustuu siihen, että Jeesus ristillä kanto ja vuodatti verensä juuri sinun kaikkien syntiesi ja laiminlyöntiesi rangaistukseksi. Hän sovitti ne Jumalan edessä. Jokainen uudestisyntynyt kristitty tietää myös kokemuksesta, miten lupaus toteutui heidän kohdallaan, kun he saivat anteeksiantamuksessa omantunnon rauhan sydämeensä. Jumala anteeksiantamus vapautti heidät synnin syyllisyydestä ja kahleista. Lupaus ei ollut katteeton.

Toinen lupaus kuuluu: Uskomalla ja turvaamalla Jeesukseen sinä pääset osalliseksi iankaikkisesta elämästä, elämästä, jonka yli kuolemalla ei ole mitään valtaa. Herra itse on elämän lähde, yhteydessä Herraan meihin vuodatetaan Jumalan rakkaus Pyhässä Hengessä: *Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu.* (Room. 5:5) Jeesuksen oma ylösnousemus-elämä Herran omassa vaikuttaa sen, että hän pääsee taistelussa voitolle kiusauksista ja synneistä, vaikka taistelu edelleen syntisessä lihassa asuvia himoja ja pahutta vastaan jatkuu läpi elämän. Herran voiman avulla uskova voi kuolettaa ja hillitä himojaan ja hän saa alkaa osoittaa aitoa rakkautta lähimmäisiään kohtaan. Herran muuttava työ on koettavaa todellisuutta. Katetta löytyy lukemattomien uskovien elämässä.

Kolmas suuri lupaus on: Sinä pääset osalliseksi ruumiin ylösnousemuksesta, kun Jeesus Kristus saapuu toisen kerran takaisin tänne maan päälle. Nykyinen maatuva tomumajamme muuttuu Kristuksen kirkastetun ylösnousemusruumiin kaltaisuuteen vapaana kaikista tämän ajan rajoituksista. Kysymys ei ole vain sielun kuolematuudesta tai olemassaolon jatkumisesta vaan aidosta hyvin konkreettisesta vaikkakin meidän nykyisen käsityskykymme ylittävästä todellisuudesta. Tämän lupauksen toteutumisen ja koko historian suuren päätöksen takeena on historiassa tapahtunut Jeesuksen ruumiillinen ylösnousemus. Kysymys ei ole siis jonkinlaisesta toiveajattelusta, vaan sillä on tae, ennakko maksu siinä, että Jeesus voitti kuoleman

ja nousu esikoisena kuolleista. Kuoleman hetkellä lukematon joukko Herran omia on suuri rauha sydämessään saanut jättää tämän maan tuon lupauksen varassa.

Kun uskossa otat vastaan nuo lupaukset, aivan niin heikkona ja vähäisellä uskolla kuin olet, tiedä, että sinulla on jo kaikki luvattu, vaikka kokemus puhuisikin vielä sitä vastaan.

Tie lupauksen osallisuuteen

Miten usko voi siis syntyä ja kasvaa? Koska usko on olemukseltaan suhdetta elävään Persoonaan, avain on siinä, että Herra Jeesus itse tulee luoksemme ja alkaa puhua sydämellemme. Usko ei siis ala meidän päätöksellämme uskoa tai haluta uskoa, vaan sillä, että Herra tulee luoksemme ja alkaa puhua sydämellemme oman sanansa Raamatun kautta. Koska Jeesus on ylösnoussut, niin Hän elää yhä tänään. Näin ollen meidänkin on mahdollista kohdata Hänet.

Tekstimme Kleopas ja toinen opetuslapsi olivat kuulleet naisilta uutisen siitä, että kolme päivää aiemmin heidän silmiensä edessä ristiinnaulittu ja haudattu Jeesus oli ylösnoussut ja Pietarilta ja Johannekselta, että Jeesuksen ruumista ei ollut enää haudassa. He olivat täydellisen hämmennyksen vallassa. Mutta heistä asia tuntui täysin uskomattomalta.

Pelosta, että juutalaiset johtomiehet ottaisivat kiinni myös Jeesuksen opetuslapset nämä kaksi olivat pakenemassa Jerusalemita. Matkallaan Emmauksen kylään he keskusteleivat Jerusalemin tapahtumista.

Silloin itse Ylösnoussut Jeesus lähestyy heitä ja alkaa kysellä heidän keskustelunsa aihetta. He eivät tunnista Jeesusta, koska he eivät uskoneet Jeesusta ylösnousseksi ja koska heidän murheensa oli sumentanut heidän näkökykynsä. Murheen ja hämmennyksen vallassa oleva ihminen suuntautuu usein kokonaisvaltaisesti vain omiin tuntemuksiinsa.

Kleopas kertoo koko sydämensä ahdistuksen Jeesukselle:

- Jeesus oli profeetta, voimallinen teossa ja sanassa.
- Ylipapit ristiinnaulitsivat Hänet.
- Me toivomme, että Hän olisi vapauttanut Israelin.
- Uskoa oli ja myös rakkautta, mutta toivo oli mennyt.
- Hämmennys uskomattomien ylösnousemusuutisten keskellä - uutinen ei ollut vakuuttanut heitä.

Jeesus ei silloin jättänyt epätoivon valtaan jääneitä opetuslapsiaan eikä tänäänkään tee niin. Hän kiiruhti ensin Pietarin luo, joka tarvitsi Häntä kipeimmin (kieltäjä sai kuulla anteeksiantamuksen sanan) ja sitten näiden kahden toivonsa menettäneen tykö.

Miten Jeesus sitten käsitteli heidän epäuskoaan? Osoittiko Hän, että Hän itse oli siinä paikalla? Ei, sillä he olivat jo kuulleet todisteet ylösnousemuksesta eivätkä olleet kuitenkaan niitä uskoneet. Jeesuksen oli siksi käsiteltävä ennen kaikkea heidän sydämensä sokeus: Jeesus osoitti, että heidän epäuskonsa syy oli heidän kyvyttömyydessään ymmärtää Raamatun sanaa.

Jeesus kävi heidän kanssaan läpi koko Vanhan testamentin ja osoitti, miten sen lupaukset olivat toteutuneet juuri siinä, että Jeesus oli kuolemallaan ja kärsimyksellään kantanut ihmisten rangaistuksen ja tuomion. Edelleen Hän osoitti, että Vanhan testamentin lupauksen mukaan Hänen oli määrä nousta kuolleista, tehdä sekä synnin ajalliset että iankaikkiset seuraukset tyhjäksi. Jeesus kukisti sekä kuoleman, synnin että Saatanan vallan.

Kun Jeesus puhui ja hoiti heidän sydämiään, heidän sydämensä syttyi palamaan. Tänäänkin Jeesus haluaa hoitaa Sanallaan meidän sydämiämme: Jos haluat koetella, oletko uskossa vai et, keino on yksinkertainen. Anna Raamatun puhua sydämellesi. Jos sinun sydämesi alkaa "resonoida" eli yhtyy siihen totuuteen, jonka sana sanoo, niin sinussa asuu Pyhä Henki. Jos kykenet sivuuttamaan ehkä kipeän totuuden itsestäsi, et kestä koetusta eikä Herra ole päässyt vielä sydämeesi asti. Siinä tapauksessa suostu hänen kipeän totuutensa alle, niin voit päästä sisälle elämään:

Tutkikaa itseänne, oletteko uskossa. Koetelkaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, ettekö tunne, että Jeesus Kristus on teissä? Ellei näin ole, te ette kestä koetusta....Emme näet voi mitään totuutta vastaan vaan ainoastaan totuuden puolesta. (2.Kor.13:5,8.)

Jeesus ei anna sinulle vastauksia vastoin tahtoasi. Hän on jatkavinaan matkaa eteenpäin. Kun kuulet Herran Sanan lämmittävän sydäntäsi, joudut valinnan paikalle. Voit joko antaa Jeesuksen kulkea omia teitään tai pyytää ja vaatia Häntä jäämään seuraasi. Hän haluaa jäädä, mutta ei tee sitä vastoin sinun tahtoasi.

Jeesus antoi ja siunasi leivän. Silloin heidän sydämensä silmät avautuivat. He tajusivat saaneensa kulkea ylösnousseen seurassa. Kun Jeesus katosi, se ei tarkoittanut, että Jeesus olisi poistunut heidän luotaan, vaan sitä, että nyt Jeesus oli heidän kanssaan näkymättömässä hahmossa. Herra on myös sinun luonasi, vaikka et häntä näe. Hän haluaa nimen omaan puhua sydämellesi. Herran näkeminen ei auta, jos sydämemme on hänen sanalleen kiinni.

Iloissaan ja riemuissaan Kleopas ja toveri palasivat Jerusalemiin, tuohon vaaralliseen ja vihamieliseen kaupunkiin. Mutta heillä oli nyt ilouutinen kerrottavanaan. Ylösnousseen Jeesuksen kanssa voi kulkea vaikka kuoleman kitaan.

Tämän jälkeen Jeesus ilmestyi koko opetuslapsijoukolle. Hän osoitti heille, että on kysymys ruumiillisesta ylösnousemuksesta ja antoi heille lisää raamattuopetusta. Lue Raamattua aina etsien siitä, **kuka ja millainen Jeesus on!**

Jeesuksen kärsimisen ja ylösnousemuksen suunnaton siunaus on se, että kun teet parannuksen eli tunnustat ja tuomitset syntisi ja pyydät armoa Jeesuksen ristin uhuriin vedoten, saat kaikki anteeksi, saat iankaikkisen perinnön Jumalan luona ja saat Pyhän Hengen lahjan. Sinä saat uuden elämän, jossa Jeesuksesta tulee Hallitsija. Koska Jeesus elää, mekin saamme elää.

Iranin kristittyjen kärsimystie

Osoituksena siitä, että myös tänään elää monia, jotka turvautuen Jeesuksen ylönousemuksen voittoon ja Kristusta korottaen ovat valmiit kulkemaan ristin tien, haluan lopuksi jakaa erään Iranilaisen kristityn todistuksen.

Iranissahan kristityt elävät tänään ankarien vainojen keskellä. Vuosia vuosi sitten te-
loitettiin eräs piispa ja pian sen jälkeen Sarin vallankumoustuomioistuimessa tuomit-
tiin kuolemaan 9 vuotta vangittuna ollut pastori Mehdi Dibaj. Pari viikkoa oikeuden
päättöksen jälkeen tammikuussa pastori Mehdi Dibaj kuitenkin vapautettiin kristitty-
jen esirukousten ja kansainvälisen painostuksen vuoksi. Mutta hänen vapauttami-
sekseen toiminut piispa Hovsepien-Mehr murhattiin muutama päivä hänen vapaut-
tamisensa jälkeen. Kesäkuun lopulla hänet ja Hovsepien-Mehrin seuraajaksi valittu
pastori Tateos Michaelian löydettiin murhattuina.

Tammikuun alussa heti kuolemantuomionsa saatuaan Mehdi Dibaj kirjoitti kirjeen
veljelleen. Hän aloitti näin:

Testamentti

*"Kunnia Jumalalle korkeuksissa ja maassa rauha ihmisille, joita kohtaan Hänellä
on hyvä tahto." (Luuk. 2:14)*

Veljelleni Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa

"Rukoilen, että saisit olla Pyhässä Hengessä Jumalan temppeli, Jeesus Kristus
asuisi uskon kautta sydämessäsi ja ruumiisi saisi olla Pyhän Hengen asumus. Ru-
koilen edelleen, että Pyhän Hengen hedelmä ja lahjat olisivat runsaat elämässäsi
ja sinusta tulisi Herran kädessä kiitettävä astia Hänen käyttöönsä. Anon, että olisit
puhdas ja kantaisit hedelmää tehden iloiten kaikkinaisia hyviä tekoja. Rukoilen, että
niin voisit täällä maan päällä kirkastaa Jumalan kunniaa.

"Tuo kaikki on mahdollista, koska Herra itse on uskonut meille evankeliumin julis-
tettavaksemme. Tiedän, että jo nyt tuohon kaikkeen pyrit. Siksi rukoilen, että sydä-
mesi saisi aina loistaa Herran Jeesuksen tuntemisen valosta.

"Rakas veljeni! Vaikka en voikaan ruumiillisesti olla kanssasi, sydämessäni olen
aina luonasi ja haluaisin, että voisin olla osa sinun iloasi. Sillä Herran edessä on
ylenpalttista iloa, Hänen oikeassa kädessään on iankaikkinen riemu. Ylistäkäämme
Herraa! Olimme missä tahansa ja millaisissa olosuhteissa tahansa, Herrassa meil-
lä on voitto. Herralta tulee voitto. Ja Herra antaa meidän päästä osalliseksi Herran
voittoon. Halleluja!

"Totisesti meidän uskomme voittaa tämän maailman. Vanhurskas elää uskosta.
Meidän tulee pelätä Saatanan juonia. Mutta koska Jeesus Kristus on kanssamme,
voitto on meidän. Kun usko astuu ovesta sisään, pelko pakenee ikkunasta ulos.
Tämä uskokin on Jumalan ja Pyhän Hengen lahja. Sillä Jumala on vastaus meidän
kaikkiin tarpeisiimme ja Jeesus on Vapahtajamme. Herra vastaa meidän tarpei-
siimme ja parantaa kipumme ja ratkaisee kysymyksemme. Halleluja!

"Apostoli Paavali sanoo: *"Varma on tämä sana; sillä: jos olemme kuolleet yhdessä hänen kanssaan, saamme myös hänen kanssaan elää; jos kärsimme yhdessä, saamme hänen kanssaan myös hallita."* (2.Tim. 2:11-12)

"Miten suuri kunnia ja etuoikeus onkaan saada seurata Vapahtajaa! Miten valtavaa on saada elää Hänen kanssaan! Mitä sulohedelmää onkaan elämä, jonka saa viettää Hänen siipiensä suojassa, Hänen sulkiensa kätöksessä, Isän rakkauden alla! Siunattu kristitty! Olemme Jumalan lapsia. Iloitsemme ja kiitämme Jumalan rakkauden alla. Emmekö ylistäisi ikuisesti Jumalan armoa. Kohottakaamme sydämeämme riemuhuuto! Miten suuri onkaan Jumalan laupeus meitä kohtaan! Miten suurenmoinen onkaan Jumalamme! Miten ihana Vapahtajamme!

"Haluaisin kiittää siitä hengellisestä ja taloudellisesta tuesta, jota olet tässä tilanteessa antanut minulle ja lapsilleni. Rakkautesi on aivan painanut minut maahan. Kiitän Jumalaa Hänen lahjastaan! Aamen. Olen kiitollinen kaikkien seurakuntien rukouksesta, paastosta, kyyneleistä ja taistelusta. Se kaikki on vuodatettu Jumalan eteen ja sitä yhä vuodatetaan. Se on valmistusta sen päivän varalta, jona koettelemus saavuttaa täyteytensä.

"Kun kuolemantuomioni lausuttiin, sydämen täyttyi ilolla. Sillä saan nimeni niiden luetteloon, jotka ovat saaneet kuolla marttyyreina Jeesuksen Kristuksen nimen tähden. Tietysti tämä on samalla uskon koetus, jossa kysytään, mihin asti olen valmis seuraamaan Herraa."

Sinulle

Jos haluat tänään vakuuttua siitä, että Jeesus on noussut kuolleista, käy Hänen Sanansa alle. Ennen tai myöhemmin tulet näkemään, että et luekaan Raamattua, vaan että Ylösnoussut Herra itse puhuu ja puhuttelee sinua Sanan kautta. Kun Sana osoittaa sinut syylliseksi, tunnusta syntisi ja katso, mitä Jeesus teki sinun hyväksesi Golgatan ristillä. Saat syntisi anteeksi ja saat Pyhän Hengen lahjan, niin että voit toimia Jeesuksen todistajana. Saat sydän palavan, Herrassa iloiten Häntä rakastaen lähteä vaikka vihamieliseenkin ympäristöön. Herra on totisesti ylösnoussut ja on täällä tänään keskellämme!